

11

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 31 grudnia 1963 r.

w sprawie wydawania dokumentów żeglarskich osobom wykonującym indywidualnie rybołówstwo morskie.

Na podstawie art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy osób fizycznych wykonujących osobiście rybołówstwo morskie na własny rachunek lub na rzecz osób wymienionych w art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115).

§ 2. Ustala się dwa rodzaje dokumentów żeglarskich wydawanych osobom wymienionym w § 1:

- 1) karta rybacka dla rybaka łodziowego,
- 2) karta rybacka dla rybaka kutrowego.

§ 3. 1. Karta rybacka dla rybaka łodziowego uprawnia do wykonywania połowów na polskich morskich wodach wewnętrznych i w pasie wód przybrzeżnych o szerokości 6 mil morskich licząc od linii wybrzeża lub od linii zamykającej morskie wody wewnętrzne.

2. Karta rybacka dla rybaka kutrowego uprawnia do wykonywania połowów z kutrów na wodach określonych w ust. 1 i na pozostałych wodach Morza Bałtyckiego.

3. Osoba uprawiająca rybołówstwo morskie z łodzi, a zamierzająca dokonywać połowów na Morzu Bałtyckim poza wodami określonymi w ust. 1, obowiązana jest posiadać kartę rybacką dla rybaka kutrowego.

§ 4. Karta rybacka dla rybaka kutrowego nie uprawnia do zawijania do portów obcych, z wyjątkiem przypadków sztormów i awarii morskich zagrażających życiu załogi, jeżeli nie ma możliwości schronienia się do portów krajowych.

§ 5. 1. Dokumenty wymienione w § 3 wydaje urząd morski właściwy dla portu, z którego rybak zamierza uprawiać rybołówstwo morskie.

2. Dokument żeglarski wydaje się na okres nie dłuższy niż lat pięć.

§ 6. 1. Wniosek o wydanie dokumentu żeglarskiego powinien zawierać:

- 1) imię, nazwisko i wiek wnioskodawcy,
- 2) miejsce zamieszkania,
- 3) uzasadnienie wniosku.

2. Do wniosku należy załączyć:

- 1) życiorys,
- 2) opinię z miejsca pracy, jeżeli wnioskodawca był zatrudniony,
- 3) 3 fotografie o wymiarach 60 × 40 mm,
- 4) kwestionariusz osobowy,
- 5) zaświadczenie o stanie zdrowia,
- 6) dokument stwierdzający kwalifikacje zawodowe.

§ 7. 1. Dokument żeglarski traci ważność w razie:

- 1) cofnięcia przez urząd morski zezwolenia na uprawianie rybołówstwa morskiego,
- 2) niewykonywania rybołówstwa morskiego przez okres dłuższy niż jeden rok,
- 3) śmierci rybaka.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 dokument żeglarski podlega zwrotowi do urzędu morskiego.

§ 8. Dokumenty żeglarskie wydane na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów tracą moc z upływem terminu ich ważności, najpóźniej jednak z upływem dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 9. Zasady i tryb wydawania dokumentów żeglarskich osobom wykonującym rybołówstwo morskie na podstawie umowy o pracę regulują odrębne przepisy.

§ 10. W odniesieniu do osób wymienionych w § 1 traci moc zarządzenie Ministra Żeglugi z dnia 9 stycznia 1950 r. w sprawie kart rybackich dla rybaków morskich (Monitor Polski Nr A-12, poz. 121).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1964 r.

Minister Żeglugi: S. Darski

12

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 13 grudnia 1963 r.

w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane dla jednostek gospodarki uspołecznionej przez państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe podległe Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej.

Na podstawie § 10 uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 17, poz. 96) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Artykułami nietypowymi w rozumieniu zarządzenia są wyroby nie objęte obowiązującymi cennikami i ich uzupełnieniami, których produkcja ma charakter jednorazowy i wykonywana jest na warunkach technicznych określonych indywidualnie przy każdym zamówieniu.

2. Produkcją jednorazową (ust. 1) jest również produkcja małoseryjna, jeżeli ma ona charakter niepowtarzalny.

3. Gdy w dalszych przepisach zarządzenia jest mowa o artykułach nietypowych, oznacza to również nietypowe usługi (roboty) przemysłowe.

4. Nietypowymi usługami (robotami) przemysłowymi są usługi nie objęte obowiązującymi cennikami i taryfami, wykonywane na indywidualne zamówienie.

§ 2. Ceny nietypowych artykułów produkowanych dla jednostek gospodarki uspołecznionej przez państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe podległe Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej uzgadniają w drodze porozumienia wykonawca z zamawiającym na zasadach określonych w zarządzeniu.